

Podria escriure's a la Maria
de l'electrificat i tens
una altre cosa. Ben
Mun retornat
de l'altre del sempre
sempre

Dilluns. 27-1-40

Maria meva: Ja tenia tancada la carta i m'han portat la
terça del diumenge que no vull esperar a demà en contestant-te, per la cosa que dius
de la terça estada aquí. Ja te'n parlava en l'altre. Ací no viugueris pas. No hi
hi ha una manera de resoldre-ho. Per cert que aquest matí he vist la dona de baix
per a veure al malalt i al veure les condicions de la paridera s'ha tornat to-
ta vermella. Ha retornat més tard i ens ha dit que a la casa de baix hi havia
un sòtan amb finestres, llum elèctrica, etc i hem acordat que demà hi baixi
riem. En un tros de casa hi viuen potser 20 espanyols. Nosaltres estarem a part
de l'altre equip però està plena com un caixó d'arengades. A casa d'ella ni
pensar-li ja que no li queda ni un recó i ací res podria fer.

Jo crec que pots plantejar la cosa aquí a Mame de la
següent forma: Que et cerqui una casa per estar com de miugona. Ara
bé, m'interessa que segueixis, a ésser possible, amb els naps com fins avui
vull dir que no hagueris de signar contracte de treball de cap mena. Jo
Maria meva,estic aferrat en els meus tretze de portar-te oورتa neu. Impos-
sible de venir jo aquí. De què vols que treballi? No ho comprens? Més el lloc
no m'agrada massa. Si pogués entrar de lector a l'escola de Lescar encara
però això es quasi menys que impossible. Per tant si quelcom hi ha a fe-
bre m'ajuntar-nos soc jo qui he de cercar i tu qui hauràs de viatjar.
No t'aconsejo pas que et porris-la a un pis o habitació. La cosa de l'a-
linament és difícil i el treball no és pas molt segur. Si per aquelles
coses la mame et dius que ella no coneix a ningú no desesperis. En

ni ho dius i jo estudiare la cosa i resoldre ràpidament. Jo no crec que et dongui el plaç curt sino bastant llarg. De moment si pots resoldre com et dic primerament seria ideal. Després de tot i això ho he pensat moltes vegades en qualsevol altre lloc treballant, igual i tindries algun dia li tot. Naturalment que això es el de menys però ja que no ho reconeix també seria qüestió que nosaltres siguem més pràctics, no t sembla veneta nova?

La carta de Vilanova està bé. Un xic disgustat jo. Perquè els demanes sempre coses? No comprens que poden estar fotuts econòmicament? No t'ho explicarien pas. Tu fi, mocorot en això no tens pas cura i no tornes a maxar amb el clau.

Què dius que no havia escrit a l'adreça aquella? Si que ho vaig fer. Varen enviar-nos una espècie de circular de l'acord. Ara és ja diferent si jo esperava a escriure de nou per enviar els fotos tot seguit les demanem. Que no saps redactar la carta? No em facis riure. Dius que estàs refugiada aquí Pau des de l'octubre del 1939, recolida a casa tal. Que havent consegut que hi ha acordada una subvenció et diguin que cal fer per aconseguir-la, així com la documentació corresponent. Que tens al teu marit ací França a Fontvieille (Aude) també sense treball i esperes la subvenció per si es possible reunir-te amb ell. Far constar després clarament: Nom, edat, filla de tal lloc, data de naixement i professió i "voilà" tot.

Ta he rebut les fotos. De primera. Has tingut una gran pensada, noia nova.

Dis-ma tot seguit el que mana et digui. Li dius que no cregues que jo no he pensat sempre en portar-te vora meua. Que ja sap perquè no ho he pogut aconseguir etc. Tinguis confiança i veuràs com maxarà tot bé. Si tu pots cerca també. Si coneix ella o tu algú, explica-li el cas i com que no demanes gratificacions especials ni fixes, sino que et donguin el que puguen, tu veuràs, com no et serà difícil trobar quelcom.

Bé, mocosa nova, apenes m'hi veig. Ara a partir de demà